

KONVENCIJA 154

Konvencija o kolektivnom pregovaranju, 1981

I DEO - OBIM I DEFINICIJE

Član 1.

1. Ova Konvencija se primenjuje na sve grane privredne delatnosti.
2. Obim u kome će se garancije predviđene ovom Konvencijom primenjivati na oružane snage i policiju, može se odrediti državnim zakonima, uredbama, odnosno nacionalnom praksom.
3. U pogledu državnih službi, posebni načini primene ove Konvencije mogu se propisati državnim zakonima ili uredbama, ili uskladiti sa nacionalnom praksom.

Član 2.

U smislu ove Konvencije pojam «kolektivno pregovaranje» odnosi se na svako pregovaranje između poslodavaca, grupe poslodavaca, jedne ili više organizacija poslodavaca s jedne strane, i jedne ili više radničkih organizacija sa druge strane, radi:

- a) utvrđivanja radnih uslova i uslova zapošljavanja;
- b) uređivanja odnosa između poslodavaca i radnika; i/ili
- c) uređivanja odnosa između poslodavaca i njihovih organizacija i jedne ili više radničkih organizacija.

Član 3.

1. Ako državni zakon ili praksa priznaje postojanje radničkih predstavnika prema definiciji iz člana 3. tačka b) Konvencije o radničkim predstavnicima, 1971., državnim zakonom ili praksom može se utvrditi u kom obimu će se pojam «kolektivno pregovaranje» primenjivati u smislu ove Konvencije, na pregovore sa tim predstavnicima.

2. Ako odredba iz paragrafa 1. ovog člana pojam «kolektivno pregovaranje» priznaje i pregovaranje sa radničkim predstavnicima spomenutim u tom paragrafu, preduzeće se odgovarajuće mere kada je to potrebno, da bi se izbegla mogućnost da učešće radničkih predstavnika u pregovaranju ne oslabi pregovaračku poziciju radničkih organizacija.

II DEO - NAČIN PRIPREME

Član 4.

Ukoliko odredbe ove Konvencije nisu prethodno postale pravosnažne putem kolektivnih ugovora, arbitražnih odluka ili na neki drugi način, u skladu sa nacionalnom praksom, proglašiće se preko državnih zakona ili uredbi.

III DEO - PODSTICANJE KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA

Član 5.

1. Radi podsticanja kolektivnog pregovaranja preduzimaće se mere prilagođene nacionalnim uslovima.

2. Mere iz paragrafa 1. ovog člana preduzimaće se sa ciljem da se:

- a) kolektivno pregovaranje omogući svim poslodavcima i svim grupama radnika u svim granama privrednih delatnosti, koje su obuhvaćene ovom Konvencijom,
- b) kolektivno pregovaranje progresivno širi na sva pitanja obuhvaćena paragrafima a), b) i c) člana 2. ove Konvencije;
- c) podstiče utvrđivanje proceduralnih pravila dogovorenih između organizacija poslodavaca i radnika;
- d) kolektivno pregovaranje ne sputava nepostojanjem pravila za utvrđivanje postupka koji treba primenjivati ili pak neprikladnim ili ne odgovarajućim pravila;
- e) organi i postupci za rešavanje rednih sporova uredne na način koji će doprinositi podsticanju kolektivnog pregovaranja.

Član 6.

Odredbe ove Konvencije ne isključuje delovanje sistema radnih odnosa u kojima se kolektivno pregovaranje sprovodi u sklopu mirovnog ili arbitražnog mehanizma ili ustanova u kojima strane u kolektivnom pregovaranju učestvuju dobrovoljno.

Član 7.

Mere koje preduzimaju državni organi vlasti radi podsticanja i podržavanja razvoja kolektivnog pregovaranja, podležu prethodnom savetovanju i kad god je to moguće, dogovoru između državnih organa i organizacija poslodavaca i radnika.

Član 8.

Mere koje se preduzimaju u smislu podsticanja kolektivnih pregovaranja neće se utvrđivati ni primenjivati na način kojim bi smanjivale slobodu kolektivnog pregovaranja.